

ผู้สร้างโรงเก็บวัด

จัดทำโดย
เด็กชายธนชัย เทาศิข
เด็กหญิงจรรยาพนมภ์ สอนสวรรค์
เด็กหญิงกุลธิดา วโรตติพงศ์พันธ์

คำนำ

ศาสนสถานในจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเอกลักษณ์ตามกลุ่มชาติพันธุ์ และมีเรื่องราวความเป็นมาที่น่าสนใจ โดยไม่มีลายลักษณ์อักษรที่บันทึกไว้อย่างแน่ชัด และภาพสลักซึ่งถูกบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งนับได้ว่าเป็นมรดกทางโบราณสถาน และโบราณวัตถุ ที่ช่วยสะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี แนวคิด ตลอดจนความเชื่อของคนแต่ละท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี

ข้าพเจ้าตระหนักถึงความสำคัญของวัดในจังหวัดศรีสะเกษ ที่มีเรื่องราวความเป็นมาที่น่าสนใจ จึงได้นำเรื่องราวความเป็นมาการเรียบเรียงใหม่โดยได้ประพันธ์เป็นภาพเล่มที่ ๑๑ และจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่านขึ้น วัดในจังหวัดศรีสะเกษ มีทั้งหมด ๕ แห่ง โดยนำมาจัดทำหนังสือส่งเสริมการอ่าน ๕ แห่ง ได้แก่ วัดโพธิ์พัฒนา วัดมหาบุศยาราม หรือ วัดพระโต วัดสำโรงเปือยดี วัดสระกำแพงใหญ่ และ วัดล้านชาวลาวหรือวัดป่าตางเจดีย์แก้ว เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และยังส่งเสริมการท่องเที่ยวในจังหวัดศรีสะเกษอีกด้วย ขอขอบคุณทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลเรื่องราวความเป็นมาของวัดสำโรงเปือยดี และจัดทำหนังสือเล่มนี้จนเสร็จสมบูรณ์ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงอ่านพอประจักษ์แก่ผู้สืบทีสนใจได้เป็นอย่างดี

ผู้จัดทำ
สำนักงานส่งเสริมศาสนาฯ และคณะ

พุทธรูปพระศาตม
สร้างแทนพระเจ้าไฉ
พระเจ้าวัดอาราม
ได้ค้นสำโรงใหญ่

ที่ทุกคนยังจำได้
ให้กราบไหว้ยึดเหนี่ยวใจ
คนเกรงขามและเสียมไส
ตั้งชื่อให้สำโรงเกียรติ

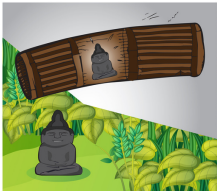
ที่มาพระคาตนา
เขมรแหล่งตำไถ
วันหนึ่งคาตนา
ใส่โซอย่างเร็วพรีน

ชื่อของคนนำมาไว้
ญาติเรือนใกล้หาสุกัน
ถือโซจำอันสุขสันต์
หวังว่ามั่นคงได้ปลา

แกรีบเร่งไปกุ
ดูแล้วใช่ปลาไหม
ไม่มีปลาสักตัว
โน้นมีพระอยู่

ว่าโรอยู่ข้างโน้
แกตกใจรีบพลิกตุ
แกเสียหัวหาไม่รู้
โยใช่ปูหรืออย่างไร

พระนโมอยู่ในไซ
เข้าใหม่แกริบตี้น
หีบไซขึ้นมาตุ
โยพระหวนคีนมา

แกโยนไปลงน้ำคีน
หน้าตาเซ็นหวังได้ปลา
ไม่มีปูปลาเลยหนา
ไม่ฮักฮ่าน่ากสับเรือน

คาดณคิดในใจ
ครุ่นคิดพิจารณา
พอถึงจวนจะเย็น
ตาคืนเริ่มสับสน

คงอยากให้ไว้บูชา
นำท่านมาไว้บ้านคน
ตาคืนเห็นพระอินยล
ไม่มงคลนั้นแน่นอน

รุ่งเช้าได้นำพระ
เป็นทรัพย์สินของวัดไป
ผู้คนต่างนับถือ
ตั้งไว้ประดิษฐาน

เสียสละเวลาให้
ผู้คนไหว้เบื้องบนบาน
คาดตนคือผู้กล่าวชาน
เป็นตำนานพระคาดตน

พ.ศ.สองห้าสองศุภย์
พอท่านรู้เรื่องราว
ท่านพระยาภักดี
นำพระชินกฤษช

มีคนทูลให้ทราบข่าว
ให้จัดปาวเตรียมขบวน
เป็นทรงศรีท้าวบวร
แห่จวนจรกลับชยุพันธ์

เมื่อถึงแหล่งห้วยทหา
เมฆฝนบดบังปิด
ช้างมัวก็มหมอบกราบ
เจ้าเมืองนั้นเชื่อว่า

ลมพัดมาหึ่งสี่ทิศ
มัวครุ่นคิดผิคนภา
คนนอนราบพสุธา
คลให้ชำนนำทวนคืน

ท่านท้าวสังข์ศักดิ์สิทธิ์
ฝ่าฝนหยุดตกพรึ่น
พอท่านวาจาจบ
ฝนคลายไม่รอรื

แอบด้อยจิตอู่ตรงนั้น
จะนำท่านกลับทันที
สมประสงค์อวยวี
นำคืนที่วัดสังเคฒ

หนังสือ...ส่งเสริมการอ่าน
และสื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

โรงเรียนศรีตระกูลวิทยา
อำเภออุซันต์ จังหวัดศรีสะเกษ